

Zuidwesterheem

jaargang 30
nummer 99

Informatiebulletin van de
AWN - vrijwilligers in de archeologie -
afdeling Zeeland
september 2019

INHOUD:

Nieuwtjes 3e kwartaal 2019	03
Verborgen verleden van Noord-Beveland (deel 2)	04
Aardewerk en museale collecties	07
Koningsheim op Noord-Beveland	10
Zoutzieden op Terra Maris in Oostkapelle	12
Bottenliefhebbers opgelet!	14
Agenda	15
Colofon	16

Foto omslag: Leo den Heijer. (vondsten Verdrongen land van Oud-Rilland)
Foto hieronder: Leo den Heijer (zoutzieden op Terra Maris in Oostkapelle)

Nieuwtjes 3e kwartaal 2019

Op 2 juli was er weer een overleg met Erfgoed Zeeland. We bespraken de lopende zaken met elkaar. Het rapport van Erfgoed Zeeland over het onderzoek op Oud-Rilland is klaar. Het “Dijkenproject” van Bas Chamuleau bevindt zich bij de Provincie Zeeland. De boekpresentatie over het kasteel Haamstede wordt helaas uitgesteld naar het voorjaar van 2020. De ontwikkelingen rond het Geopark in Zeeland werden besproken. Ook de 100e Zuidwesterheem, die eind dit jaar gepland staat, kwam aan de orde. Voor de meeste dingen geldt: wordt vervolgd!

Op 5 en 6 juli begonnen de werkzaamheden op Koningsheim (zie verder in deze Zuidwesterheem). De voorbereidingen voor een Contactdag van Erfgoed Zeeland samen met de Vrijwilligersorganisaties in de Erfgoedsector op 26 september, zijn in volle gang. De officiële aankondiging komt nog. Van de AWN-werkgroepen in Zeeland zijn geen bijzonderheden te melden; men komt in de zomermaanden niet of nauwelijks bijeen.

Ten behoeve van een aantal bureaus en booronderzoeken kwamen aanvragen binnen over locaties in Goes, Kapelle, Heinkenszand, Middelburg, Colijnsplaat, Hoedekenskerke, Hansweert en Axel.

Werken met de zeefinstallatie op de boerderij Koningsheim bij Colijnsplaat. Foto: Martin Klop.

AWN-leden wisten, wat sommige aanvragen betreft, een enkele keer belangrijke informatie te verstrekken. Deze werd doorgestuurd naar het desbetreffende bedrijf.

Michiel Dekoninck, student in Gent, loopt stage bij Erfgoed Zeeland en is bezig met een studie naar de zoutfabricage aan de Noordzeekust in de Romeinse Tijd.

Dicky de Koning.

Verborgen verleden van Noord-Beveland (deel 2)

Op zaterdag 5 november 1530 werd door de Sint Felix vloed een tot nu toe nog vrij onbekend stukje geschiedenis van het eiland Noord-Beveland weggespoeld. 68 jaar lang zorgden eb en vloed er voor dat de resten van bewoning van ongeveer 16 dorpen verdwenen onder een dikke laag Noord-Bevelandse klei.

Na de inpolderingen vanaf 1598 komen door verschillende omstandigheden soms oude puzzelstukjes te voorschijn die mijn fantasieën prikkelen en jullie hopelijk ook stimuleren om verder te zoeken naar het verborgen verleden van het eiland Noord-Beveland vóór 1530.

Zo ook dit verhaal uit de Middelburgsche courant van 16 december 1866.

Vervolg “Wantjeskuipe”:

De gevonden schedels zijn ter onderzoek voor een deel afgestaan aan prof. J. van der Hoeven te Leiden en voor een ander deel aan doctor J.C. de Man te Middelburg. De meening nu van hen, die de opgravingen bestuurd hebben is deze, dat er daar ter plaatse een heiligdom, eene kapel misschien, met een kerkhof moet gestaan hebben, en waarschijnlijk in de

buurt een dorp; de bovengemelde steen (zie deel 1) kan dan een ornament geweest zijn. Voor het oogenblik is niet meer te ontdekken, daar de afgegraven plaats nu voor het grootste gedeelte in eene diepe sloot is veranderd. De vraag doet zich natuurlijk voor: welk dorp kan dat geweest zijn? Ziet hier, wat het oordeel is van hen, die zich met het onderzoek daarnaar hebben bezig gehouden. "Noord-Beveland was in vorige eeuwen een groot welvarend eiland, maar het had voortdurend met overstromingen te worstelen. Eens in November 1530 was er een zoo hevige wind, dat geheel het eiland behalve een stuk aan de zijde van Kortgene, onderliep, maar ook dit stuk bezweek in November 1552. "Nu bleef het zestig jaren onder water en dus onbewoonbaar, totdat men in 1598 den polder Oud Noord-Beveland ging bedijken, aan welke noordzijde de kuipe ligt, en waarbij men tevens Colijnsplaat bouwde en indijkte: in 1616 bedijkte men Nieuw Noord Beveland en zoo vervolgens. Noordwestelijk van de tegenwoordige kuipe bedijkte men in 1657 en in 1671 weder vele gronden: de eerste noemde men oud 'sGravenhoeke, de laatste nieuw 'sGravenhoeke; deze polders evenwel zijn in 1743 en 1732 weder ingelooopen en liggen nu nog in het water: de naam (en ambachts heerlijkheid van dien naam) is echter, zooals men weet, blijven bestaan. Vele dorpen zijn in het jaar 1530 te gelijk met onze kapel door de golven verzwolgen; de kronieken hebben namen bewaard, maar de juiste ligging van vele weet

men niet. Dit evenwel kan men uit de kronieken (met name Smallegange) opmaken, dat in het Noorden gelegen hebben Vliete, Weele en Houcke. Vliete was een groot dorp met eene schoone kapel en met eene belangrijke haringvisserij: toch schijnt Vliete ons niet toe het dorp der kuipe geweest te zijn; ik geloof dat het westelijker lag en meen dit te mogen opmaken uit de ligging van den tegenwoordigen Vlietepolder. In de kroniek leest men, dat ten noord-noord-west buiten de heerlijkheid van Wissenkerke voorheen de dorpen Vliete en Weele lagen, en daar nu de kuipe niet ten noord-westen maar noord-noord-oostelijk van Wissenkerke ligt, meen ik, zoolang ik niets beters weet, het er voor te moeten houden, dat onze kapel, zoo er een dorp bij gestaan heeft, moet hebben behoord aan het dorp Houcke of Hoeke, waarvan Smallegange zegt, dat het als oude heerlijkheid ten noorden vast lag aan Noord-Beveland en dat men die heerlijkheid in zijnen tijd 'sGravenhoeke noemde. Is intusschen ons dorp het dorp Hoeke geweest en lagen de landen zijner heerlijkheid inderdaad daar, waar later de polder van Oud 'sGravenhoeke lag, dan moet het dorp in het oostelijk deel der heerlijkheid hebben gestaan. Thans is slechts dit als zekerheid aan te nemen, dat er in de kuipe een gebouw gestaan heeft met eene begraafplaats: gaarne laat ik het aan meer bevoegden of ook wel aan den tijd over, anders te beslissen. Met dit mijn schrijven, waarvoor ik de gronden gedeeltelijk aan anderen heb te danken, heb ik geen ander doel,

dan op het gewicht der plaats te wijzen, en om daarmede aan de besturen van polders, van dijken of van den waterstaat het verzoek te mogen richten, om als er later weder daar ter plaatse opgravingen mochten gebeuren, en deze iets aan het licht brachten, wat nu reeds meer dan 800 jaren verborgen ligt, daarmede of mij of anderen, die er belang in stellen, in kennis te willen brengen.

W.S. Praag te Colijnsplaat

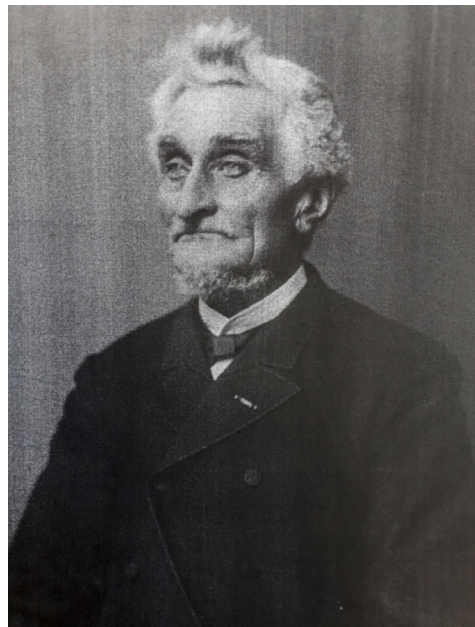
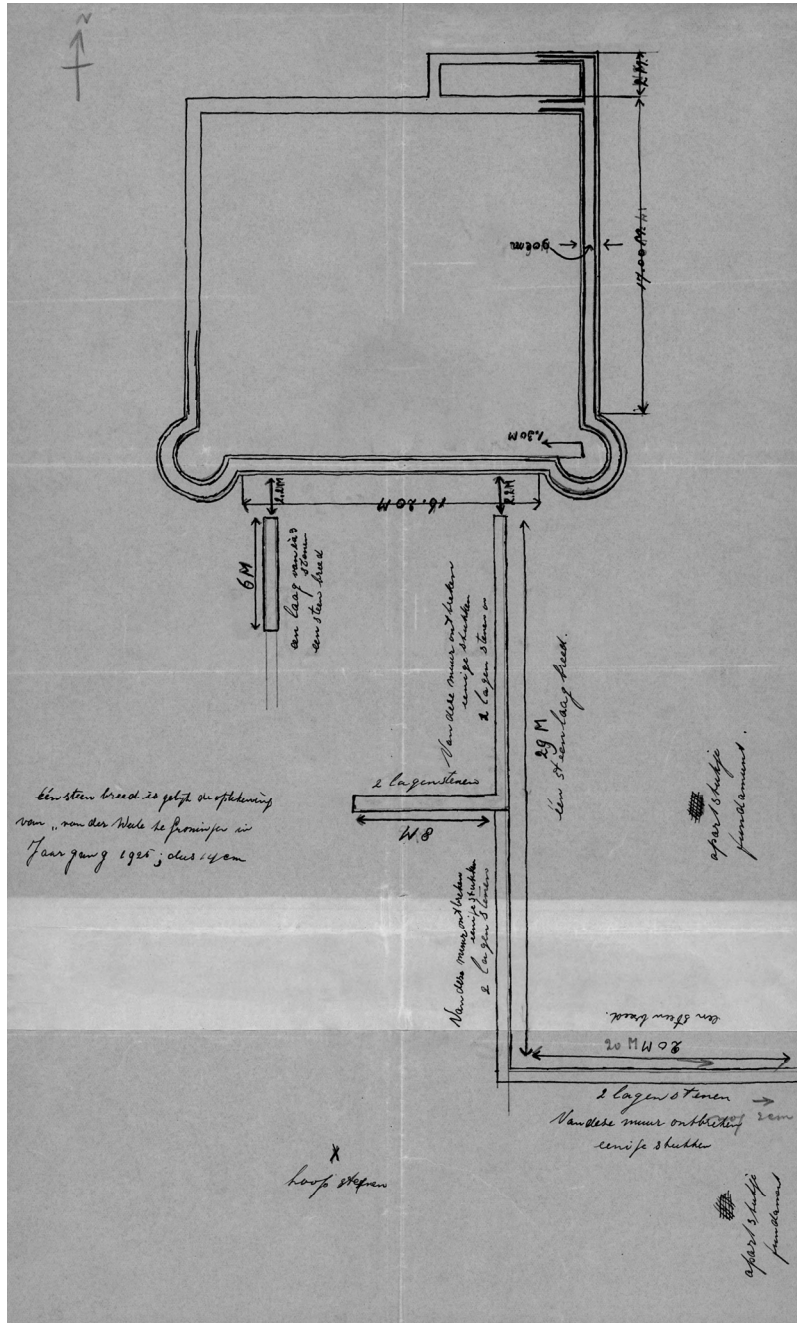

Foto van Dr. Johannes Cornelis de Man rond het einde van de negentiende eeuw. (Bron: Zeeuws Archief, Zeeuws Genootschap, Zelandia Illustrata, vol. IV, nr. 155 – 19).

Doctor, geneesheer, antropoloog en historicus J.C. de Man heeft in 1866 in de “Wantjeskuipe” naast de vele skeletten de overblijfselen van een gebouw ontdekt en maakte hiervan de eerste notities; volgens zijn bevindingen gaat het om een kleine kapel.

Weet jij meer over de Wanteskuip te vertellen, of heb je misschien andere puzzelstukjes van dit verborgen verleden van Noord-Beveland voor 1530? Wij komen graag met je in contact, mail naar AWN-Zeeland info@panoramanoordbeveland.nl t.a.v. ondergetekende.

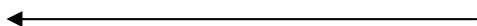
Marten Klop.

Aardewerk en museale collecties

Tijdens het uitwerken van vondstmateriaal uit verschillende delen van Zeeland kregen we (enkele AWN'ers) vooral veel interesse in het aardewerk. Wat is het en waar komt het vandaan? In rapporten en catalogi is al heel veel informatie te vinden. In onze musea vinden we veelal wat topstukken die bij archeologische onderzoeken tevoorschijn zijn gekomen. Maar in de productieplaatsen waar die voorwerpen vandaan komen, zie je vaak veel meer van wat daar in de loop van de eeuwen zoal vervaardigd is.

Naast het in Nederland gemaakte rood- en grijsbakkend gebruiksaardewerk kwam er nogal wat import uit het Duitse Rijn- en het Belgische Maasgebied. Vooral steengoed was erg geliefd als bewaar- en drinkgerei vanwege de hardheid en waterdichtheid van het materiaal. Vooral de laatmiddeleeuwse keramiek uit Raeren, Langerwehe, Frechen, Siegburg en Bruhl, maar ook het vroegere aardewerk uit Badorf en dat uit Pingsdorf en Andenne intrigeerde ons.

Tijdens een studiereisje in mei 2019 langs verschillende Duitse aardewerkmusea hebben we (Dicky de Koning, Aad Bruijns, Marcel de Koning en Linda van Werkhoven) heel veel gezien en informatie tot ons genomen. Zo kregen we een beter beeld van de

Door een gedeeltelijke dijkval in 1909 zorgden eb en vloed er voor dat in de loop der jaren meer van de funderingen bloot kwam te liggen. Dhr. C. van der Weele kon hierdoor in 1926 deze gedetailleerde tekening maken.

vormen en de herkomst van het in ons land geïmporteerde aardewerk. Opvallend vond ik dat het oudste aardewerk ook daar grijs tot zwart van kleur was. Gemaakt van witbakkende klei en toch gesmoord in de oven om het waterafstotend en gebruiksvriendelijker te maken. Dat was in de periode dat de pottenbakkersovens nog maar tot ca. 900 °C gestookt konden worden en glazuur nog niet algemeen gebruikt werd. Ook de massaproductie van zelfs kleine pottenbakkerscentra vonden we opvallend. Duidelijk werd dat heel veel keramiek bestemd was voor uitvoer naar andere Europese landen, waaronder Nederland en België.

HET DEVENTER SYSTEEM

Determinatie en beschrijving van aardewerk en glas uit archeologische contexten via het Deventer Systeem was de afgelopen jaren best wel moeilijk. Alleen het “gele boek” (Steden in Scherven) en wat catalogi stonden ons ter beschikking. Langzamerhand kwamen er ook enkele digitale rapporten beschikbaar en op het internet was ook wat info te vinden. Een systematisch gerangschikt opzoekschema met een daarbij horende vormomschrijving van aardewerk was echter nog niet voorhanden. Gelukkig is er de laatste jaren hard gewerkt aan een website waarop het hele Deventer Systeem samengebracht wordt. Dit jaar was het dan eindelijk zover; de eerste versie van het systeem kon op 6 juni online. Een periode van ca. 30 jaar archeologische voorwerpen met de hand tekenen is afgesloten! Elk

archeologisch compleet voorwerp is uniek en dient het liefst apart getekend en beschreven te worden, zelfs uit massaproducties zijn er nog verschillen aan te wijzen. Daarom zijn tekeningen nog steeds heel verhelderend en nodig! Veel handwerk gaat nu digitaal. Op internet is intussen wat meer info te vinden. Bedrijven kunnen toegang kopen; voor de AWN wordt nog een gezamenlijke regeling gezocht.

CONGRES ASSEMBLED ARTICLES VI IN ZWOLLE

De Stichting Promotie Archeologisch Onderzoek (SPA0) organiseerde op 6 en 7 juni een belangrijk congres in Zwolle. Na de introductie van het Deventer Systeem 30 jaar geleden ging eindelijk op dit congres het Deventer Systeem online. Inmiddels zijn er meer dan 350 publicaties verschenen met een volgens het Deventer Systeem gemaakte catalogus. Meer dan 20.000 objecten zijn nu te raadplegen. Op het programma stond het online zetten van de nieuwe website met alle tot nog toe beschreven voorwerpen in het Deventer Systeem centraal. Op beide congresdagen werden er tevens interessante lezingen gehouden.

Op vrijdagochtend mocht ik een presentatie geven over de collectie van het Stadhuismuseum in Zierikzee. Ook Aad Bruijns uit Kloetinge, vanaf het eerste begin actief en een enthousiast medewerker, was er bij aanwezig.

Een greep uit de lezingen van donderdag:

- Dertig jaar Deventer Systeem, een terugblik
- Organisatie van de website en vormgeving, door Hemmy Clevis
- Engelse transferware uit de vroege 19de eeuw: en sociaal-culturele interpretatie.
- De lading van een scheepswrak uit 1822, door Wytze Stellingwerf
- De Handel in Duits Steengoed, met name gericht op de Engelse markt tussen 1580-1680, door Adri van der Meulen
- Het gegraveerde glas van Maria Tesselschade in Alkmaar, door Nancy de Jong-Lambregts
- Duinger keramiek, door Hans van Gangelen
- Amsterdam Ceramics - Het vervolg door Ranjith Jayasena

Lezingen op vrijdag:

- 500.000 scherven, door Arthur Griffioen
- De introductie van grijs- en roodbakkerd aardewerk als graadmeter van urbanisatie, door Sebastiaan Ostkamp
- Een museale collectie uit Zierikzee en het Deventer systeem, door Dicky de Koning
- Vroege en volmiddeleeuwse keramiek en het Deventer systeem, door Emile Mittendorff
- Beeldjes van keramiek uit de Late Middeleeuwen en Renaissance, door Aleike van de Venne
- Glas rond 1900 uit Arnhem, door Kasper van den Berghe

-Glas uit de jaren 30 en 40 van de vorige eeuw, door Harry van Enckevort en Heroen Damen

COLLECTIE STADHUISMUSEUM IN ZIERIKZEE

Op vrijdag mocht ik uitleg geven over hoe en waarom een aantal Zeeuwse AWN-leden de archeologische collectie van het Stadhuismuseum beschreven, getekend, gefotografeerd en digitaal bewerkt hebben volgens het Deventer Systeem.

Aad Bruijns, Arie Donker uit Zierikzee en ikzelf zijn een paar jaar bezig geweest om de hele collectie voorwerpen op te meten, te determineren, te fotograferen en te beschrijven.

De voorlopige resultaten daarvan werden gecontroleerd door Gerrit Groeneweg uit Bergen op Zoom, gespecialiseerd in de producten uit de Bergen op Zoomse pottenbakkersindustrie.

Vervolgens werden de voorwerpen nog een keer gecontroleerd door Sebastiaan Ostkamp, freelance Senior Specialist Middeleeuwen en Nieuwe Tijd. Alle aanvullingen en correcties werden verwerkt alvorens te worden toegevoegd aan de website.

Dit classificatiesysteem is belangrijk voor de juiste omschrijving van de voorwerpen. Het is een lijst over baksels, maten, vormen en types, datering, gebruik en versiering en soms ook de herkomst/productieplaats.

Ongeveer 100 voorwerpen, waaronder heel bijzondere, werden met de hand getekend en vervolgens omgezet met het digitale tekenprogramma Inkscape. Pas daarna konden we, op verzoek van het museum, een catalogus

gaan maken.

Na vele jaren stug doorzetten zijn we er trots op deze aardewerkcatalogus op vrijdag 11 oktober te mogen presenteren.

Dicky de Koning.

Koningsheim op Noord-Beveland

GESCHIEDENIS

Op 5 november 1530 verdween door de Sint Felix vloed ook het oude eiland Noord-Beveland. Eb en vloed hadden 68 jaar lang vrij spel op have en goed van de bewoners en/of eigenaren. Ongeveer 16 dorpen en ook de afgelegen huizen en boerderijen verdwenen onder een dikke laag zeelei. Na de inpolderingen vanaf 1598 kwam er een nieuwe verkaveling. De oude contouren van kreken, dijken en wegen waren in het landschap vrijwel niet meer te herkennen.

Uitzondering is de kerktoeren van Kortgene, die staat ook nu nog op een stukje dijk dat gespaard bleef.

WERKZAAMHEDEN EN EEN TOEVALSVONDST

Zo nu en dan komen bij werkzaamheden in de bodem wat fragmenten van voor 1530 van die oude bewoning aan het licht. Zo ook bij de uitbreiding van de boerderij Koningsheim aan de

huidige Wantesweg. Deze locatie ligt aan de noordzijde van het eiland dichtbij de inlaag de Wanteskuip. De naam van deze boerderij, Koningsheim, zou verwijzen naar een nederzetting van het in 1288 al genoemde Koningsheim/Coninchem/ Kuddinchem.

Bij graafwerkzaamheden t.b.v. de fundering van een aanbouw aan deze boerderij kwamen wat bakstenen, metaal en aardewerk te voorschijn. Kloostermoppen, dus mogelijk resten van voor 1530! Interessant, was er hier ooit een voorganger van deze boerderij? Een aantal oplettende AWN-leden maakte een melding bij Erfgoed Zeeland. Vooraf was er toch een bureauonderzoek geweest en waren er enkele boringen gedaan. Er werden geen aanwijzingen gevonden, dit was dus een verrassingsvondst.

Na overleg met de bevoegde instanties en de eigenaar kregen we toestemming voor het doorzoeken van de grote berg uitgegraven stortgrond die nog op het terrein lag. Een gigantische klus! Een klus die AWN'er Marten Klop graag op zich nam onder het motto: "Wéér een puzzelstukje van het verborgen verleden van Noord-Beveland vóór 1530 gevonden!" Ondertussen was de grond al begroeid met onkruid en de toplaag uitgedroogd door het aanhoudende zomerweer. Na veel denkwerk en een speurtocht naar geschikte materialen was het zover. Marten kon drie eenvoudige zeefopstellingen bouwen, compleet met sorteerbakken (zie foto's). De bedoeling was om direct puin en afval

Onder anderen werkte Ruud van der Goes met de zeefinstallatie op de boerderij Koningsheim bij Colijnsplaat. Foto: Marten Klop.

te scheiden van het vondstmateriaal. Onze complimenten aan Marten: na even proefdraaien kon er een oproep aan de leden uitgaan om mee te helpen.

Op 6 en 7 juni was het zover; het was nog steeds zonnig en warm en rond de 25 graden. Gewapend met allerlei gereedschap kwamen vrijwilligers een hele of halve dag assisteren. Na twee dagen boekten we al een mooi resultaat. Er werd ca. 5 kubieke meter grond uitgegraven en gezeefd.

Het vondstmateriaal kon ook ter plekke gewassen en gedroogd worden zodat men direct kon zien wat het zeven opgeleverd had. Naast veel bouwmaterialen, zoals baksteen, tegels, natuursteen, bot en metaal werd ook aardewerk gevonden. Het bestond vooral uit rood- en grijsbakend aardewerk, ook wat witbakend aardewerk, majolica, faience, diverse stukken steengoed, industrieel wit en porselein. Kortom, het hele scala wat zoal gevonden kan worden bij een archeologisch onderzoek.

Enkele bijzonderheden wil ik hier noemen. Op een fragment van een 17de eeuwse kleipijp staan de initialen: CD.

Op internet werd al snel de maker gevonden: <https://www.claypipes.nl/merken/letters/cd/>

Het is een Gouds pijpenmerk, van 1682-1706 gebruikt door Cornelis Dircksz. van Wijk. Dit merk met deze letters is ook bekend uit Breda en Gorinchem.

Maar een stukje bewerkt bot gaf wat meer moeite. Het is sterk verweerd (deuken en groeven) en het heeft een verticaal doorboord gat. Waarschijnlijk is dit een gebruiksvoorwerp geweest. Marten stuurde foto's naar het Westlands Schaatsmuseum om navraag te doen.

Een bestuurslid gaf dit antwoord: "Het is moeilijk om aan de hand van de foto's te bepalen of het hier daadwerkelijk om een glis gaat. Het bot is incompleet en mijn inziens zwaar aangetast. Hierdoor zijn een aantal specifieke kenmerken van een glis niet meer zichtbaar. Als het hier al om een glis zou gaan dan is het ooit gebruikt onder een slee. De botten werden dan voorzien van verticale gaten en onder de slee geplaatst. De botten werden op hun plaats gehouden door houten pennen die in de verticale gaten werden gestoken. Het is naar mijn mening geen glis die onder de voet werd gedragen. Die werden meestal voorzien van horizontale gaten om het bot onder de voet te bevestigen d.m.v. leren veters of palingvelen".

Dank aan Albert Holland, Michiel Bil, Michael Daniëlse, Conny Dekker, Ruud van der Goes en in het bijzonder aan Marten Klop.

Omdat we nu een aardig beeld hebben van wat er nog gevonden kan worden is besloten om na de vakantie onder leiding van Marten verder te gaan zeven.

Het plan is om op vrijdag 23 augustus van 10.00 tot 16.00 uur de draad weer op te pakken.

Wordt vervolgd!

Dicky de Koning.

Zoutzieden op Terra Maris in Oostkapelle

Ook dit jaar waren de vrijwilligers van de AWN weer aanwezig op het feestelijke festijn "Spelen en Spijzen" in de landschapstuin achter Terra Maris en kasteel Westhove, in het decor van het mottekasteel.

De altijd enthousiaste motor achter dit geheel, Dicky de Koning, gaf al vroeg aan dat ze dit jaar graag versterking wilde hebben om dit mooie jaarlijkse evenement te organiseren. Ik riep al vroeg dat ik graag mee wilde werken. Ook Conny Dekker meldde zich en samen hebben we de zaak geklaard! We kregen gelukkig veel versterking. Uit alle hoeken van Zeeland en West Brabant kwamen mensen ons groepje zoutzieders te hulp. Zelfs vanuit België werd het team versterkt door

*Keetwijven Connie en Dominique verzamelen de zoutopbrengst.
Foto: Leo den Heijer.*

Michiel Dekoninck, student aan de Universiteit Gent (met als studieonderwerp de productie van zout in de Romeinse Tijd). Dominique Winterswijk (afgestudeerd archeologe, maar tot dan toe zonder werkplek) kwam meehelpen omdat ze het wel eens mee wilde maken. En niet te vergeten ook Nathalie de Visser, archeologe met jarenlange ervaring. Verder natuurlijk onze vaste vrijwilligers Harry, Dirk en Wim. Ik vergeet vast nog enkele vrijwilligers, maar vergeef het me, we waren gelukkig met genoeg mensen om er weer een hele happening van te maken.

De weergoden waren ons dit jaar wel erg goed gezind. Tijdens de heetste zomerdagen stonden we te zwoegen achter hete vuren, maar wisten toch het hoofd koel te houden. Mede dankzij de goede catering van de organisatie kregen we voldoende vocht binnen om de hitte dragelijk te houden. Het hele proces ging routineus als volgt:
Dinsdagmiddag ca. 14.00 uur alles klaar zetten en onze ‘middeleeuwse’ kleding aantrekken.
Vuur in ton aansteken om zout veen te verbranden in een open schaal (Pan 1).

Vuur in ton aansteken om het pekewater in te dampen tot zout (in Pan 2)
Kraam inrichten: Het nieuwe kleed vastzetten met klemmen aan het tafelblad tegen het opwaaien. Daarop van links naar rechts (voor het publiek) alle stadia van het zoutzieden

- droog en nat zout veen
- grove as en gezeefde as
- potje pekewater met bezinksel
- schaalte zeewater en schoon pekewater
- schaalte schoon ingedampt zout en ter vergelijking keukenzout
- informatiemateriaal en gratis boekjes en folders
- voor de kraam een emmertje met vuil pekewater voor de eiproef

Elke dag voldoende zout veen verbranden en dit ter plaatse laten afkoelelen onder een deksel of grotere pan om nat regenen te voorkomen.

De koude as zeven en daarvan pekewater maken in emmer. Net zoveel zoute as mengen met zeewater tot een rauw ei gaat drijven. Dit pekewater filteren door een papieren koffiefilter. Klaarzetten in plastic flesjes om in te dampen in pan 2 op open vuur.

Dicky kon helaas maar één keer even meedoen vanwege ziekte van haar man Ton. Conny, het was weer een feestje om met jou te mogen stoken....

Iedereen die meegeholpen heeft dit festijn weer tot een daverend succes te maken, heel hartelijk bedankt!

Zoutzieder Leo den Heijer

Bottenliefhebbers opgelet!

Aangezien mijn kasten en andere opbergruimten in huis langzamerhand vol raken met meters tijdschriften, boeken, ordners, enz. ben ik aan het opruimen geslagen.

Ook delen van mijn verzameling fossielen, schelpen en dergelijke mogen de deur uit.

Vele jaren heb ik met veel plezier deze voorwerpen in mijn bezit gehad en ze gebruikt voor educatieve doeleinden, maar nu kan ik er misschien een andere liefhebber een plezier mee doen.

Wie van jullie is er geïnteresseerd in het achterste gedeelte van de onderkaak (mandibula sin.) van een Groenlandse walvis?

Het is een groot, dik bot en vrij zwaar. Het staat bij mij al vele jaren onder de overkapping, in weer en wind, en dat is eigenlijk zonde. Ik heb het destijds gekregen van een school waar het in de smalle gang heel erg in de weg stond. Voor in huis is het misschien wat groot, maar voor een echte liefhebber is dat geen bezwaar, toch?

Ook heb ik nog een middenoorbeen van een walvis. Het is geen fossiel. Wel nog wat fossiele zeeorganismen en haaiantanden.

Wie er belangstelling voor heeft kan ze op komen halen.

Wel graag eerst even een mailtje naar leida@zeelandnet.nl

Leida Goldschmitz.

Agenda

5 oktober: Archeologiemiddag in Sluis, uitnodiging is reeds verzonden aan onze leden

11 oktober: Presentatie aardewerk catalogus Deventer Stelsysteem in het Stadhuismuseum te Zierikzee

11 en 12 oktober: Nationale Archeologiedagen, zie landelijke website

19 oktober: Studiedag Bouwhistorie IJssel-Hanzesteden, met Deventer als startpunt.

Organisatie: Werkgroep deskundigheidsbevordering, landelijk AWN

De (publieks)activiteiten van AWN afdeling Zeeland worden mede mogelijk gemaakt door een subsidie van de Provincie Zeeland.

Kopij voor de volgende Zuidwesterheem kunt u tot 19 november inleveren bij de leden van het bestuur. Bij voorbaat hartelijk dank voor uw bijdrage!

Ere-voorzitters van onze vereniging:
J. van Hinte † en J. van den Berg †

ADRESSEN BESTUUR AWN-ZEELAND OLOFON

a. Voorzitter:
vacant

b. Penningmeester:
N. (Niek) Beeke
Rotterdamsekaai 65 a
4331 GN Middelburg
tel.: 0118-639040
niekbeek@xs4all.nl

c. Secretaris:
D. (Dicky) de Koning-Kastelijn
Populierestraat 47
4431 CL 's-Gravenpolder
tel.: 06-28615255
secretariaat@awnzeeland.nl

d. Lid:
T. (Ton) Ruigrok
tonruigrok@gmail.com

Redactie: Leida Goldschmitz (eindredactie) en Niek Beeke.
Zuidwesterheem is de kwartaaluitgave van de AWN-afd. Zeeland, een blad voor en door leden van de afdeling en andere geïnteresseerden.
De auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van de artikelen. Het bestuur behoudt zich het recht voor om ingezonden artikelen te weigeren of in te korten, dit uiteraard in overleg met de auteur.